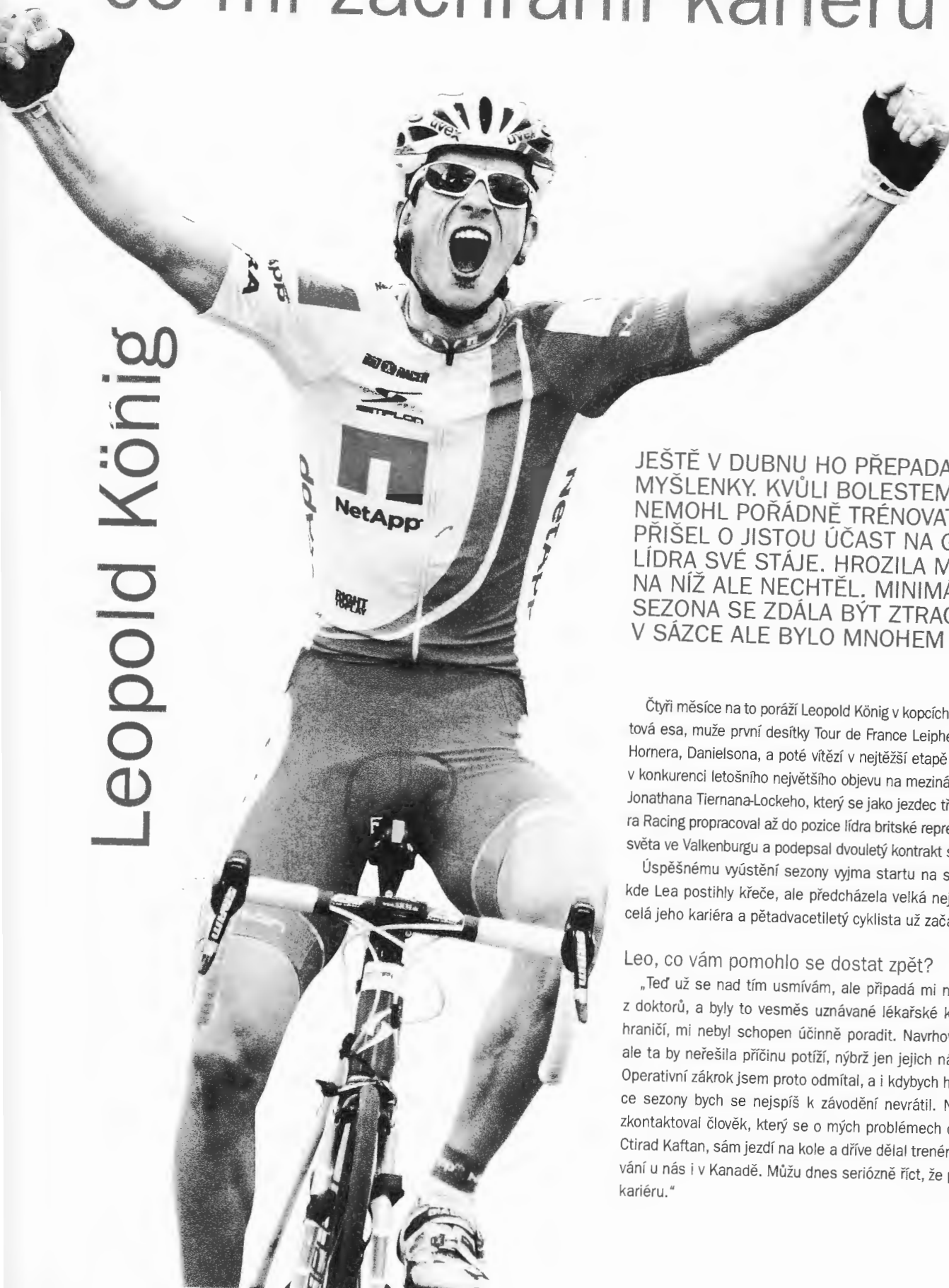

Potkal jsem člověka, co mi zachránil kariéru

Leopold König

JEŠTĚ V DUBNU HO PŘEPADALY ČERNÉ MYŠLENKY. KVŮLI BOLESTEM ZAD NEMOHL POŘÁDNĚ TRÉNOVAT A ZÁVODIT, PŘIŠEL O JISTOU ÚČAST NA GIRU A POZICI LÍDRA SVÉ STÁJE. HROZILA MU OPERACE, NA NÍŽ ALE NECHTĚL. MINIMÁLNĚ TATO SEZONA SE ZDÁLA BÝT ZTRACENA, V SÁZCE ALE BYLO MNOHEM VÍC.

Čtyři měsíce na to poráží Leopold König v kopcích amerického Utahu světová esa, muže první desítky Tour de France Leipheimera, Vande Veldeho, Hornera, Danielsona, a poté vítězí v nejtěžší etapě závodu Kolem Británie v konkurenci letošního největšího objevu na mezinárodní scéně, domácího Jonathana Tiernana-Lockeho, který se jako jezdec třetidivizního týmu Endura Racing propracoval až do pozice lídra britské reprezentace na mistrovství světa ve Valkenburgu a podepsal dvouletý kontrakt s Pro Teamem Sky.

Úspěšnému vyústění sezony vyjma startu na světovém šampionátu, kde Lea postihly křeče, ale předcházela velká nejistota. Ohrožena byla celá jeho kariéra a pětadvacetiletý cyklista už začal propadat skepsi.

Leo, co vám pomohlo se dostat zpět?

„Teď už se nad tím usmívám, ale připadá mi neuvěřitelné, že žádný z doktorů, a byly to vesměs uznávané lékařské kapacity u nás i v zahraničí, mi nebyl schopen účinně poradit. Navrhovali dokonce operaci, ale ta by neřešila příčinu potíží, nýbrž jen jejich následek, tedy bolesti. Operativní zákrok jsem proto odmítl, a i kdybych ho podstoupil, do konce sezony bych se nejspíš k závodění nevrátil. Naštěstí mě v dubnu zkontaktoval člověk, který se o mých problémech doslechl. Jmenuje se Ctirad Kaftan, sám jezdí na kole a dříve dělal trenéra akrobatického lyžování u nás i v Kanadě. Můžu dnes seriózně říct, že právě on mi zachránil kariéru.“

Co vám doporučil?

„On si prošel podobným martyriem s bederní páteří jako já. Dlouhé vyse-
dávání na kole narušuje přirozenou bederní lordózu, prohnutí zad, mění polo-
hu obratlů i plotének a způsobuje bolesti. Je to vlastně velmi jednoduché. Já
jsem potřeboval lordózu vrátit do standardní podoby. K tomu slouží soubor
cvičení, který se nazývá McKenzieho metoda, pak teprve mohlo následovat
posilování. Mimochodem, o těchto jednoduchých cvičích jsem mluvil s něko-
lika lékaři, ale žádný mi je vyloženě nedoporučil, ona je mezi nimi bohužel
dost zavrhaná.“

Kdy jste začal pocítovat zlepšení?

„Velmi brzy. Když jsem koncem dubna startoval na Kolem Trentina, pro-
váděl jsem ty cviky asi dva týdny. Už tehdy jsem se cítil mnohem lépe, ale
nemělo cenu pouštět se nepřipravený na Giro d'Italia a udělat si tam ostudu,
protože jsem neměl v nohách dostatek závodů. Dnes jsem rád, že jsem
nepodlehli lákové představě premiéry v tak velkém závodě a raději se vyléčil,
asi by mi to jen uškodilo. Po měsíční aplikaci této metody jsem byl na lékař-
ském vyšetření a i to ukázalo, že problémy jsou pryč. Konečně jsem mohl
naplno závodit bez bolestí!“

Nebojíte se, že se mohou vrátit?

„Dnes už ne, jen nesmím přestat s cvičením a budu u něj muset vydržet
i po skončení závodní kariéry.“

Netlačili na vás v týmu, abyste řešil potíže nějakým radikál-
nějším způsobem? Vždyť s vámi počítali na Giro jako s jez-
dce pro celkové pořadí.

„Právě že vůbec ne a jsem jim za to vděčný. Vedení mě maximálně podpo-
rovalo, dělali, co mohli, domlouvali mi doktory, říkali, že se nic neděje, že se
musím hlavně vyléčit. Určitě pro mě udělali víc, než by museli a než je běžné
v jiných týmech. Kluci, co mají zkušenosti i odjinud, mě upozorňovali, že jinde
by tak vstřícní a klidní určitě nebyli.“

Důvěra týmu se promítla i do vašeho rozhodnutí prodloužit
s NetAppem smlouvu, přestože jste měl jiné nabídky a pře-
stože dlouho nebyla jasná budoucnost stáje?

„Mělo to velký vliv. Ty spekulace ohledně dalšího fungování týmu probíhaly
delší čas. Dosud jsme spadali pod evropský management firmy, ten se měnil
a nové vedení s podporou cyklistiky nepočítalo. Jenomže nám nahrála sku-
tečnost, že došlo k výměně i ve vedoucích funkcích v americké centrále Ne-
tAppu a noví manažeři řekli cyklistické stáji ano, což se promítne i do většího
počtu zámořských startů. V příští sezoně pojedeme asi všechny americké
etapové závody, kromě Kalifornie a Utahu i US Pro Challenge v Coloradu.“

Vám se právě na americkém kontinentu, konkrétně na Tour
of Utah, mimořádně dařilo, když jste v kopcovitém závodě
skončil celkově třetí před skvělými domácími vrchaři Leiphei-
merem (6.) a Hornerem (7.).

„Po Kolem Rakouska jsem měl měsíc závodní volno, ale hodně jsem tré-
noval a odjel do Utahu z plné přípravy, takže forma nebyla úplně top. Přesto
se mi závodilo v kopcích velmi dobře a samozřejmě mi zvedlo sebevědomí,
když jsem dokázal konkurovat ve stoupáních na Snowbird nebo Empire Pass
takovým jménům.“

Vrchol ale přišel až o další měsíc později v etapách Kolem
Británie, kde jste už loni skončil celkově pátý. Tu vítěznou
šestou etapu do Caerphilly, v jejímž závěru jste ujel s Tierna-
nem-Lockem, jste si vyhlédl už dopředu?

„Já jsem původně pomýšlel na celkové umístě-
ní, ale už v úvodní etapě, když jsme najeli na úzké
polní cesty a tým Endura nasadil šílené tempo,
jsem zůstal za pádem. A když už jsme se s Hon-
zou Bártou dostávali pomalu dopředu, spadlo to
podruhé a my přijeli do cíle se ztrátou půldru-
hé minuty, takže plány na celkové pořadí vzaly
za své. Paradoxně týden před závodem jsme se
dozvěděli, že se budeme v příští sezoně spojovat
právě s Endurou a oni se postarali o to, že jsme
byli hned po prvním dnu ze hry. Pak jsem se sou-
středil na nějakou vítěznou etapu, párkrát mi to
nevyšlo, až v té nejtěžší se mi povedlo s Tierna-
nem-Lockem odjet.“

Angličanovi šlo o trikot lídra závodu
a nebyl moc nadšený, když jste mu
v kopci nestřídal.

„Já jsem mu ale říkal, že mi jde jen o etapu
a že mi je jedno, jestli přijedeme před balíkem
s jednou vteřinou náskoku. Navíc jsem měl za sebou našeho lídra Bartosze
Huzarského, který byl rovněž v pořadí. Tiernan-Locke si musel žlutáka za-
sloužit sám. Tahal jsem, už když se rodil rozhodující únik deset kilometrů
před cílem, v krátkém, prudkém stoupání byl ale Angličan lepší, mně sedí
spíš ta delší. Pak následoval sjezd a rovina do cíle. Asi dvakrát jsem mu
vystřídal, ale chtěl jsem hlavně etapu, což mi ve spurtu vyšlo. Musím však
přiznat, že Tiernan-Locke je velmi silný závodník, úplně jiná liga. Škoda, že
ve fúzovaném celku už s námi nebude, ale vůbec se nedivím, že odchází
z kontinentální sestavy do Pro Teamu Sky, tedy z třetí divize rovnou do první.
Rozhodně tam patří.“

A vy a World Tour?

„Myslím, že mám na ni ještě dost času. Měl jsem možnost odejít do Pro
Teamu už teď, ale počkám si, až budu hotový závodník. V NetApp-Endura
ještě můžu růst, budeme silnější než letos a s Honzou Bártou tady máme
vynikající pozici. A když si vezmu, že jsem málem letošní sezonu odepсал
a nakonec zaznamenal druhá místa v královských etapách na Kolem Ra-
kouska přes Grossglockner za Fuglsangem a Kolem Utahu na Snowbird a vy-
hrál jsem ji na Tour of Britain, i z výsledkového pohledu jsem byl úspěšný.“

Kamil Hofman

Foto: Team NetApp

„Žádný
z doktorů mi
nebyl schopen
účinně poradit.
Navrhovali
dokonce
operaci, ale
ta by neřešila
příčinu potíží,
nybrž jen jejich
následek,
tedy bolesti.
Operativní
zákrok jsem
proto odmítal.“